

สำนึกของพื้นที่ทับซ้อน

The conscious of overlapping area

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

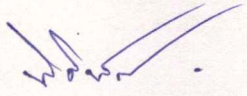
ปีการศึกษา 2560-2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
จิตรกรรม

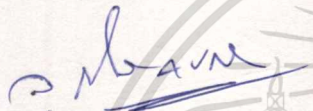
.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....

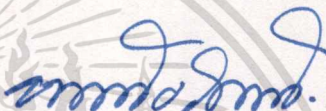
ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิธิวัฒน์ หอยสังข์ทอง)

.....

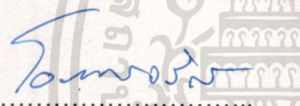
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

.....

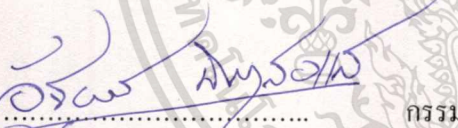
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล. โอภาสจรัส นันทวัน)

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....

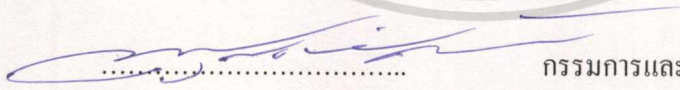
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฐพร นิมาลัยแก้ว)

.....

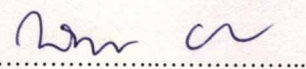
กรรมการ

(อาจารย์ณัฐธรณ์ บัวลอย)

.....

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ จันทร)

.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์ณัฐธรณ์ บัวลอย)

หัวข้อศิลปนิพนธ์

สำนึกของพื้นที่ทับซ้อน

ชื่อ

The conscious of overlapping area

รหัสนักศึกษา

ปภาวิน คิชฺฐจร

สาขาวิชา

57020481

คณะ

จิตกรรม

ปีการศึกษา

สถาปัตยกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

2560-2561

อาจารย์ อนุรักษ์ บัวลอย

บทคัดย่อ

สำนึกของพื้นที่ทับซ้อน ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากการอาศัยอยู่ร่วมกันของคนในบ้านที่มีผู้สูงอายุเป็นส่วนใหญ่ เมื่อแต่ละคนได้จากไปตามวัยตามกาลเวลาทำให้ยังเหลือพื้นที่ที่เคยได้ใช้ร่วมกัน ทำให้เกิดเป็นสำนึกภาพจำทับซ้อน เวลาที่ถูกรวนกลับมาในทีเดิม เวลาเดิม ข้าแล้วข้าเล่า คือการค่อยๆเปลี่ยนผ่านไปทีละนิด บางพื้นที่ยังคงถูกทิ้งคงสภาพไว้อย่างเดิม ในขณะที่บางส่วนนั้นก้าวเดินต่อไปตามกาลเวลาที่เดินทาง ข้าพเจ้าจึงเลือกนำเทคนิคของภาพถ่ายมานำเสนอมุมมองของช่วงเวลาขณะหนึ่ง และเลือกใช้วัสดุเสริมเป็นตัวสะท้อนของฝั่งตรงข้าม ทำให้เห็นสิ่งที่ขัดแย้งกันต่อพื้นที่ในหนึ่งพื้นที่ เหมือนกับการหลอกสายตาและหลอกความคิดตัวเองให้เชื่อในสิ่งที่เห็น สิ่งที่อยู่ข้างหลังเรากลับปรากฏอยู่ตรงหน้าได้ด้วยการมองทางสายตาแบบมิดิเคียว เหมือนกับภาพที่หวนคืนเกิดเป็นภาพทับซ้อนในความทรงจำ

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือ และแลกเปลี่ยนความคิดประสบการณ์จาก อาจารย์ที่ปรึกษา ฆฎณัฎฐ์ บัณฑวย ที่ให้ความรู้ วิธีการแก้ปัญหาทางาน ตลอดจนช่วยเติมเต็มในจุดอ่อนต่างๆและแก้ไขส่วนที่บกพร่องจนทำให้ศิลปินพจน์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปกรรม สถาบัน เทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้จนทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จได้ในวันนี้

ขอบคุณ บิดา มารดา และสมาชิกครอบครัว คิษฐจร ที่คอยให้กำลังใจในยามที่เห็นว่าข้าพเจ้าเหนื่อย คอยช่วยเหลือสนับสนุนด้านการเงินเท่าที่พอจะให้ได้ และขอบคุณมากที่ไม่เคยปิดกั้นการเรียน ความสนใจของข้าพเจ้า และสนับสนุนในสิ่งที่พอจะเข้าใจได้เสมอมา ขอบคุณครอบครัว เกียรติสูงส่ง ที่ทะนุถนอม กล่อมเกล่าจิตใจของข้าพเจ้า และเลี้ยงดูข้าพเจ้าเหมือนดังญาติ ขอขอบคุณคนรักเก่า ที่ไม่เคยทอดทิ้งกันแม้ในยามลำบาก ยังคอยช่วยเหลือกันอยู่เสมอ ขอขอบคุณเพื่อนที่ให้กำลังใจกันและกัน ทั้งยังเป็นทีปรึกษาทางหัวใจและจิตใจที่ดี ยอมเสียสละเวลาตัวเองมาช่วยยกงานของข้าพเจ้า ขอขอบคุณตัวเองที่มีความอดกลั้น อดทนให้ศิลปินพจน์ และวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ และท้ายที่สุดขอขอบคุณศิลปินและอาจารย์ทุกๆท่านที่เป็นแรงบันดาลใจให้ทำในสิ่งที่ยังรักรวมถึงทำผลงานศิลปะต่อไป

ปภาวิน คิษฐจร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	1
ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	3
อิทธิพลที่ได้รับ	3
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	5
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	7
ภาพต้นแบบและพัฒนาภาพต้นแบบ	9
เทคนิคการสร้างผลงาน	11
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	13
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	13
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	17
บทที่ 5 บทสรุป	23
บรรณานุกรม	24
ภาพผลงานศิลปะ	25
ประวัติผู้เขียน	27

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. Soap Opera Couple	5
2. GREAT BRAIN & FRANCE	5
3. MOROCCO. Hight Atlas	6
4. MOROCCO. Marrakech	6
5. MOROCCO. Tangier	6
6. ภายในตึกร้างถนนเพชรบุรีตัดใหม่	7
7. หมู่บ้านเมืองทอง	8
8. ภายในตึกร้างหมู่บ้านเมืองทอง	8
9. ภาพชุดที่ 1	9
10. ภาพชุดที่ 2	10
11. ภาพก่อนผ่านโปรแกรม	12
12. ภาพหลังจากผ่านโปรแกรมตกแต่งภาพถ่าย	12
13. เอกภาพ (Unity)	14
14. ความสมดุล (Balance)	15
15. การติดตั้งผลงาน (Installation)	16
16. แสงและบรรยากาศ (Light and atmosphere)	17
17. เส้น (Line)	18
18. น้ำหนัก (Value)	19
19. พื้นผิว (Texture)	20
20. โฟกัส	21
21. อุณหภูมิสี (Temperature)	22
22. สำเนียงของพื้นที่ที่ทับซ้อน	26

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าสนใจพื้นที่ของห้วงเวลา มองว่าเวลานั้นไม่ได้เดินทางเป็นเส้นตรงเพื่อไปสู่จุดสิ้นสุด แต่เดินทางเป็นวงกลมจนเกิดความไม่สิ้นสุด ประสบการณ์และจังหวะของช่วงเวลาที่หมุนทับกลับมาที่เดิมจึงเกิดขึ้นเสมอ แต่ในช่วงเวลานั้นได้ถูกเปลี่ยนไปที่ละนิด มันเกิดความสอดคล้องที่ทับซ้อนกันอยู่ ความกลมกลืนแต่เกิดความขัดแย้งต่อภาพในความหมายที่มันปรากฏ ในความคลุมเครือของพื้นที่ที่หนึ่งถูกเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆทำให้เห็นถึงการทับซ้อนต่อพื้นที่นั้นๆ การใช้สอยของพื้นที่ที่ทับซ้อนต่อกัน จึงเลือกนำความเป็นพื้นที่เก๋กร้างเพราะสิ่งที่มันยังคงอยู่แต่บรรยากาศโดยรอบนั้นถูกเปลี่ยนแปลงไป การนำข้างหลังภาพหรือฝั่งตรงข้ามของการมองช่วงขณะหนึ่งมานำเสนอ โดยเลือกองค์ประกอบใช้อารมณ์ภาพด้วยการจัดวาง ความเหนือจริงของภาพสะท้อนความรู้สึกต่อการมอง มุมที่ต่างและประหลาดจากความปกติในการมอง การนำพื้นที่ข้างหลังของสิ่งที่ปรากฏมานำเสนอให้เห็นในคราวเดียวกัน พุคถึงการเดินทางของเวลาที่เกิดขึ้น ความประหลาดที่สอดคล้องอย่างกลมกลืน

ใช้ เทคนิคภาพถ่ายเพราะมองเห็นช่องว่างของเวลาในระหว่างความเป็นจริงขณะนั้นก่อนถูกหยุดเพื่อบันทึกลงในกล้อง การใช้ความจริงขณะนั้นสร้างความรู้สึกร่วมด้วยคำนำหน้า และตำแหน่งของภาพ พื้นที่ที่เกิดขึ้น กระตุ้น ความแปลกและเหนือความเป็นจริง เหมือนเป็นภาพแทนของนวนิยาย มีเรื่องราวที่ถูกใส่ไว้ในภาพผ่านมุมมองของผู้สร้าง ต่างจากภาพจิตรกรรมที่ถูกอารมณ์ใช้สร้างภาพบางอย่างขึ้น แต่ภาพถ่ายกลับเอาความจริงเพียงมุมหนึ่งมานำเสนอให้เกิดอารมณ์ต่อคนดู

เลือกการสะท้อนเป็นตัวกลางสร้างพื้นที่ทับซ้อน (Overlap) อีกมิติขึ้นมา สร้างความเป็นนามธรรมของภาพ ระนาบของกระจกเป็นเพียงด้านขนานแต่สิ่งที่สะท้อนกลับเกิดเป็นมิติ การสะท้อนฝั่งตรงข้ามของสิ่งที่ไม่ได้เห็น สร้างความขัดแย้งและแสดงถึงพื้นที่ที่ถูกใช้ทับซ้อนกันในหนึ่งพื้นที่ที่ไร้เวลาและล่องลอยอยู่เสมอ

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. หนีความจริงของเหตุการณ์มานำเสนอและบิดเบือนความจริงต่อการมองช่วงเวลาอดีต ปัจจุบัน และอนาคต การสะท้อนมิติที่พูดถึงสิ่งที่อยู่ข้างหลังภาพที่ไม่ได้ถูกนำเสนอต่อการมองทางสายตา ความขัดแย้งต่อสิ่งที่ปรากฏ ทั้งความเป็นมิติและระนาบ บรรยากาศที่เราไม่เคยได้มองเห็นมันร่วมกัน กลับถูกกลมกลืนด้วยความเป็นภาพ ถูกใช้สื่อถึงการเปลี่ยนผ่านโดยให้ภาพถ่ายเล่าเรื่อง

2. เล่าประสบการณ์ผ่านอารมณ์ ต่อพื้นที่ที่เสนอความจริงในช่วงขณะหนึ่งก่อนถูกเปลี่ยนไปตามช่วงเวลา การแสดงของพื้นที่ชั่วคราว ช่องว่างระหว่างของการเปลี่ยน

3. แสดงอารมณ์ของตัวเองต่อบรรยากาศและสถานที่ที่เก๋กร้าง พูดถึงความเป็นอดีตและปัจจุบันในขณะเดียวกัน ผ่านภาพถ่ายและการจัดวาง โดยแสดงผ่านเทคนิคโทนอุ่นของแสงเดดยาม บ่าย องค์ประกอบภาพ สร้างประสบการณ์ร่วมกับคนดูและตัวงาน

ขอบเขตของโครงการ

1. ขแสดงการทับซ้อนของพื้นที่ (Overlap) ด้วยการเล่นกับการมองและขอบเขตของภาพถ่าย การนำสิ่งที่อยู่ฝั่งตรงข้ามมานำเสนอในการมองสร้างความรู้สึกขัดแย้งแต่กลมกลืนต่อสถานที่เก่าและใหม่

2. ภาพแสดงถึงความเหนือจริง (Surrealism) ใช้การสะท้อนสร้างพื้นที่ทับซ้อนขึ้น ทำให้เกิดมุมมองแบบใหม่ต่อการรับรู้ทางสายตา ความโรแมนติกในแสงต่อสถานที่ การพูดถึงการเกิดขึ้นและดับไป

3. ผลงานภาพถ่ายติดตั้งด้วยการติดบอร์ดรีดเรียบ โดยจะถูกติดผนังฝั่งละ 3 ภาพ ภาพถ่าย 1 ชุด 6 ชิ้น

ภาพถ่ายขนาด

- 3.1 33.1 x 46.8 นิ้ว
- 3.2 33.1 x 46.8 นิ้ว
- 3.3 33.1 x 46.8 นิ้ว
- 3.4 33.1 x 46.8 นิ้ว
- 3.5 33.1 x 46.8 นิ้ว
- 3.6 33.1 x 46.8 นิ้ว

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปะกรรม

อิทธิพลที่ได้รับ

ข้าพเจ้าสนใจในมิติของเวลา การทับซ้อนของเวลาในช่วงเดียวกัน มิติของการมอง ภาพหนึ่งภาพในการมองของเรามักมีเพียงด้านเดียว แต่ในความทรงจำหรือความรู้สึกนั้นมักเกิดเป็นภาพทับซ้อนกันเสมอ จึงนำเสนอภาพตรงข้ามของการมองให้มาอยู่รวมกัน เกิดเป็นความเหลื่อมล้ำของช่วงเวลาทั้งในความเป็นปัจจุบันและอดีต หรืออาจรวมถึงอนาคต การนำมิติของข้างหลังภาพนำไปสู่ความเหนือจริง (Surrealism) มาสู่ภาพถ่าย ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นสร้างห้วงอารมณ์ที่ขัดแย้งต่อความเป็นจริงเหมือนกับภาพในความทรงจำ การรับรู้ต่อการมอง เมื่อเราได้อยู่ในพื้นที่ที่กว้าง ความเก่าและร่องรอยของเวลาทำให้เกิดสำนึกของความเป็นอดีต การพูดถึงสิ่งที่ผ่านมา สะท้อนความขัดแย้งต่อภาพข้างนอกที่มีการผันเปลี่ยนตลอดเวลา ทำให้เกิดความขัดแย้งต่อเวลาที่เหมือนบางอย่างหยุดนิ่งแต่ในขณะเดียวกันนั้นก็ยังคงเคลื่อนไหว

วัฒนธรรมทางสายตา

หลักการเรื่องภาพที่มีส่วนสำคัญต่อการทำความเข้าใจของมนุษย์ วัฒนธรรมที่ผ่านมา ขนบประเพณี คำบอกเล่า และตัวหนังสือ เป็นสิ่งที่อยู่คู่กันกับสังคมมนุษย์มานับเป็นพันปี และวัฒนธรรมผ่านสื่อเหล่านี้ได้มีบทบาทนำในประวัติศาสตร์วัฒนธรรมมาโดยตลอด แต่อย่างไรก็ตามเมื่อราว 20 ปีมานี้ มีศาสตร์ใหม่เกิดขึ้นในโลกตะวันตก เรียกว่า วัฒนธรรมทางสายตา (Visual Culture) และเริ่มมีบทบาทนำมากขึ้นในวัฒนธรรมร่วมสมัย สำหรับสังคมไทยแล้ว คำว่า (Visual Culture) ถือเป็นคำใหม่และศาสตร์ใหม่ซึ่งผู้คนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จัก แม้ว่าตลอด 2 ทศวรรษที่ผ่านมาสังคมไทยจะเต็มไปด้วยการแพร่กระจายของวัฒนธรรมภาพก็ตาม โดยผ่านช่องทางสื่อต่างๆ เช่น ทัศนศิลป์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ภาพโฆษณา ตลอดจนรวมถึงภาพบนจอคอมพิวเตอร์ และภาพถ่ายจากดาวเทียม ฯลฯ เป็นต้น ด้วยเหตุดังนั้น งานวิจัยเรื่องวัฒนธรรมทางสายตาจึงเกิดขึ้น นิยามความหมายขอบเขตการศึกษา ตลอดจนไปถึงภูมิทัศน์อันกว้างใหญ่ของวัฒนธรรมทางสายตา โดยผ่านงานวิชาการของผู้เชี่ยวชาญที่ได้ศึกษาเรื่องราวเหล่านี้ในโลกตะวันตก จากผลของการศึกษาทราบว่าวัฒนธรรมทางสายตา คือวัฒนธรรมภาพที่ได้เข้ามาแทนที่วัฒนธรรมตัวหนังสือ ซึ่งเดิมทีพัฒนามาจากกระบวนวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ และจากความรู้ในสาขาวิชาดังกล่าวได้ขยายขอบข่ายความรู้ไปเชื่อมต่อกับศาสตร์อื่นอีกมากมาย ในลักษณะสหวิทยาการ เช่น วัฒนธรรมศึกษา ภาษาศาสตร์ การสื่อสาร จิตวิทยา ปรัชญา และสังคมวิทยา ร่วมสมัย ฯลฯ ทำให้เรามองเห็นความสัมพันธ์ในลักษณะเชื่อมโยงระหว่างศิลปะ วัฒนธรรม จิตวิทยา และสังคมมากขึ้น ภาพที่ผ่านช่องทางสื่อต่างๆ ซึ่งแพร่หลายอยู่ในสังคม ได้บรรจุทุกเอาสาร (Message) และความหมายแฝงที่ หลากหลากรวมพร้อมกันมันด้วย เช่น ทัศนคติ ค่านิยม ตลอดจนถึงมายาคติต่างๆ ถ่ายทอดไปถึงผู้ดู ซึ่งการจะค้นพบสารต่างๆ เหล่านี้ต้องอาศัยหลักสัญศาสตร์ ประสบการณ์ร่วม จิตวิเคราะห์ และวิธีถอดรหัสภาพตัวแทนเหล่านั้น ด้วยการอ่านและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ซึ่งในที่นี้ได้ประยุกต์เอาวิธีการทางภาษาศาสตร์ที่

พัฒนาขึ้นมาโดย Ferdinand de Saussure และ C.S. Peirce มาใช้ นอกจากนี้ยังได้นำเอาวิธีการค้นหาความหมายตรงและความหมายแฝงซึ่งพัฒนาขึ้นมาโดย Roland Barthes ตลอดจนถึงหลักการทางจิตวิเคราะห์ของ Sigmund Freud และ Carl Jung และคนอื่นๆมาใช้ในการถอดรหัสด้วย เพื่อค้นหาความหมายในระดับที่ลึกลงไปกว่าผิวหน้า ที่แฝงมากับวัฒนธรรม ร่วมสมัยซึ่งแวดล้อมพวกเขาอยู่ จากผลของการใช้หลักทฤษฎีต่างๆดังกล่าวข้างต้นในการอ่าน วิเคราะห์ และถอดรหัสภาพ ทำให้เรารับรู้ถึงข้อมูลความหมายของวัฒนธรรมทางสายตา ที่สื่อสารกับเราในหลายระดับ และได้พบท่าทีและทัศนคติของผู้ส่งสารที่ไม่ได้บริสุทธิ์อย่างที่เรารู้เข้าใจ

ซึ่งทั้งหมดนั้นดำเนินมาจากความรู้สึกผูกพันรู้ต่อสถานที่และคนรัก การเดินทางในที่ต่างๆและการจากไปของคนในครอบครัวคนแล้วคนเล่า ทำให้เกิดประสบการณ์การมองถึงสิ่งที่จากไปและยังเดินต่อ ความรู้สึกของการนึกคำนึง มิติต่อการมองสถานที่ต่างๆเกิดเป็นภาพทับซ้อน การมองไปข้างหน้าแสดงความรู้สึกถึงการไปต่อแต่สิ่งที่อยู่ข้างหลังที่เราไม่ได้เห็นทำให้รู้สึกถึงสิ่งที่ผ่านไปและดำเนินต่อไปในทางของมัน ความเป็นอดีต หรือตัวเราเองที่ยังคงอยู่ในห้วงอดีตแต่สิ่งต่างๆที่ผ่านไปกลับดำเนินไปเป็นเวลาของความปัจจุบัน ช่วงเวลาที่คลุมเคลือก่อให้เกิดการสร้างอารมณ์มากมาย เช่น ความรู้สึกถึงความเหงาและอบอุ่น ความคาบเกี่ยวของโทนแสงแดดยามเย็น สร้างความรู้สึกของการสิ้นสุดและเริ่มใหม่

ความเหนือจริง(Surrealism)

Surrealism ลัทธิศิลปะเหนือจริง เริ่มขึ้นตอนต้นของศตวรรษที่ 20 ในประเทศฝรั่งเศส มีรูปแบบรากฐานมาจากกลุ่มดาดา (Dada) โดยนักทฤษฎีหลักประจำกลุ่มก็คือ อองเดร เบรตง มีจุดหมายอยู่ที่การคลี่คลายสภาพอันขัดแย้งระหว่างระยะห่างของความฝันและความเป็นจริง โดยถ่ายทอดออกมาในงานศิลปะด้วยวิธีต่างๆ กัน เช่น สร้างภาพซึ่งดูเหนือจริงหรือถึงขั้นหลอน หรือพัฒนาเทคนิคด้านภาพที่จะช่วยถ่ายทอดความฝันหรือจิตใต้สำนึกออกมา งานของกลุ่มนี้จึงมักเกี่ยวข้องกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ที่ว่า มนุษย์ทุกคนอยู่ภายใต้อิทธิพลของจิตไร้สำนึก ซึ่งเราฝังความอยากอันมิได้ชัดเจนเอาไว้ จนทำให้รู้สึกว่าความป่าเถื่อนยังมีได้หายไปจากมนุษย์ หากแต่หลบอยู่ในส่วนลึกของจิตใจ ความย้อนแย้งของภาพความฝันและความเป็นจริงนี้เองที่ขบเน้นอารมณ์ตัวงานของข้าพเจ้า ให้เห็นถึงความขัดแย้งในพื้นที่ๆเดียวกัน ข้าพเจ้าใช้ความเหนือจริงนี้สะท้อนความคิดและความหมายลงในผลงานภาพถ่าย โดยใช้วัสดุอย่างกระจกและโลหะสะท้อนเงาต่างๆในการช่วยสร้างมิติความฝันขึ้นมา

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

Harry Gruyaert เป็นช่างภาพ และนักสร้างภาพยนตร์ ชาวเบลเยียม เกิดในปี 1941 ผลงานของเขาเป็นภาพถ่ายขาวดำก่อนมาเป็นภาพถ่ายที่โดดเด่นด้านการใช้สีจัดจ้านสร้างอารมณ์ของภาพ ซึ่งในช่วงยุค 70s-80s นั้นค่อนข้างแปลกตาและพิเศษกว่ากลุ่มศิลปินคนอื่น โดยผลงานที่ทำให้เขาเป็นที่รู้จัก มาจากตอนที่ใช้ชีวิตอยู่ในลอนดอนทดลองถ่ายภาพซีรีส์ที่ชื่อว่า "TV Shots" โดยถ่ายจากภาพในทีวี ที่ทำให้ทีวีลุ่มภาพไปเรื่อยๆและทำให้สัญญาณภาพบิดเบี้ยว

ภาพที่1 Soap Opera Couple

ภาพที่2 GREAT BRAIN & FRANCE

ในช่วงปี 1982 Harry ได้เข้าร่วมเป็นกลุ่มศิลปินของ Magnum และมีผลงานที่โดดเด่นด้าน Street Photography เข้าพเจ้าสนใจผลงานของ Harry ที่อุณหภูมิต่ำของภาพ และจังหวะของแสงเงาตามสถานที่ต่างๆ โดยชุดที่ชื่นชอบคือ Maroc ในปี 2013 เป็น Street Photo ที่ประเทศโมร็อกโค (Morocco) โดยภาพถ่ายสะท้อนถึงวัฒนธรรมพื้นบ้าน สีสน ของใช้ วิถี ชีวิตต่างๆในประเทศซึ่งสีและแสงทำให้ภาพดูมีความคร่ามาบางอย่างเกิดขึ้น จึงเป็นแรงบันดาลใจในการต่อยอดอารมณ์ของภาพ และช่วงเวลาของแสง ที่ทำให้เกิดอารมณ์ถึงความเก่าความใหม่ การถ่ายภาพที่มีแนวทางมาจาก street Photo แต่ไม่ใช่ เพราะทุกอย่างกลับถูกเซทไว้ในสถานที่ข้างนอกทั้งหมด ดังนั้นมันจึงเกิดการควบคุมได้และควบคุมไม่ได้ของพื้นที่ขณะถ่าย

ภาพที่3 MOROCCO. Hight Atlas.

ภาพที่4 MOROCCO. Marrakech.

ภาพที่5 MOROCCO. Tangier.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

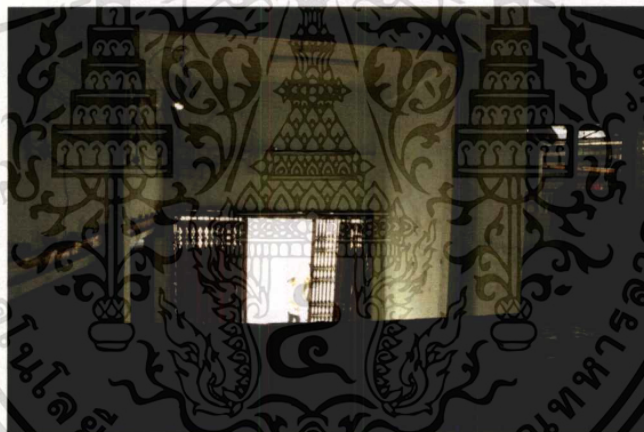
บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

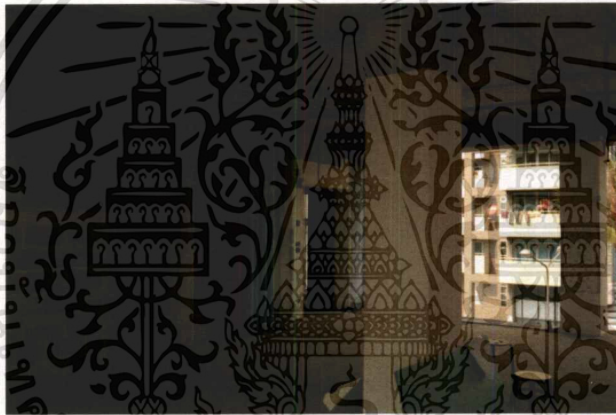
ข้าพเจ้าออกสำรวจตึกร้างในกรุงเทพมหานครฯ หาสถานที่ที่มีความเหมาะสมต่อเนื้อหา แนวความคิด และความชอบของข้าพเจ้า โดยจำเป็นจะต้องเป็นตึกร้างพื้นที่โล่งเพื่อที่จะสามารถวาง วัสดุต่างๆให้สะท้อนเห็นภายนอกได้ชัดเจน ตึกมีความสูงและอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เจริญ ก้าวหน้าไม่ทรุดโทรมเพื่อให้เห็นถึงความขัดแย้ง สามารถมองเห็นบรรยากาศท้องฟ้า หมู่บ้านจัดสรรฯ ตึกคอนกรีตต่างๆได้ในทั้งระยะใกล้และไกล เมื่อขออนุญาตจากเจ้าของสถานที่ได้เรียบร้อยแล้ว จึงค่อยเตรียมอุปกรณ์ต่างๆในการทำงานและเพื่อนร่วมทีมไปยังสถานที่ถ่ายทำ

พื้นที่ถ่ายผลงาน

สถานที่ถูกค้นหาส่วนใหญ่เป็นในหมู่บ้านเก่า หรือ ตามพื้นที่เก่าแก่ เช่นคลองสาน สาทร เพชรบุรี สมุทรปราการ เป็นต้น ส่วนพื้นที่ที่ใช้ได้ในการถ่ายทำคือคอนเมือง

ภาพที่ 6 ภายในตึกร้างถนนเพชรบุรีตัดใหม่

ภาพที่7 หมู่บ้านเมืองทอง

ภาพที่8 ภายในตึกร้างหมู่บ้านเมืองทอง

ปัญหาในการหาสถานที่คือ ในปีถึง2ปีที่ผ่านมาตึกร้างหลายที่ได้ปิดตัวไม่อนุญาตให้คนเข้าไปเยี่ยมสถานที่ชั่วคราวได้แบบเมื่อก่อนที่สามารถเดินเข้าไปทำงานหรือคุยกับเจ้าของที่ได้เลย สถานที่ดีๆหลายแห่งจึงต้องปิดไป ชาวพ่พยายามมองหาที่ไม่ไกลจากบ้านชาวพ่เข้ามาจนกว่าเพื่อลดปัญหาในการขนย้ายกระจากทางไกล และเพื่อใกล้กับทีมงานคือเพื่อนๆในระแวกลาดกระบัง ส่วนใหญ่เน้นตึกร้างมักเตี้ยไปหรือโครงสร้างภายในโล่ง ทรุดโทรมแบบที่ต้องการแต่บรรยากาศรอบด้านกลับไม่อำนวย เพราะล้อมรอบไปด้วยบ้านเก่าหรือป่าทึบเช่นเดียวกับตึกร้าง ทำให้สุดท้ายต้องมาลงเอยที่เมืองทองธานี

ภาพต้นแบบและพัฒนาภาพต้นแบบ
ภาพต้นแบบชุดที่1

ภาพที่9 ภาพชุดที่1

ปัญหาในชุดที่1 ใน4 ภาพบนแรกคือสถานที่ที่เคยเกินไปและรอบๆก็เป็นป่าและโรงแรมเก่า ทำให้ไม่เห็นสิ่งขัดแย้งที่จะสื่อ ส่วน2รูปร่างนั้นสถานที่ที่ทึบเกินไป ทำให้บรรยากาศที่อยู่ข้างนอกไม่ได้สะท้อนออกมาให้เห็นได้ตึ้นัก องค์ประกอบของภาพก็ยังดูแข็งไปสามารถเล่นกับมุมมองของกระจกได้มากกว่านี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพต้นแบบชุดที่2

ภาพที่10 ภาพชุดที่2

ได้เปลี่ยนเวลาถ่ายให้เป็นช่วงใกล้เย็นมากขึ้นเพื่อแสงที่ทอดขยเงียงยาวทำให้พื้นที่ใน
กระจกบางส่วนสว่างจ้าจนคล้ายกับภาพเบลอเหมือนไม่ใช่ความจริง ลองเล่นกับมุมกระจกแล้วให้
สะท้อนกับพื้นที่ภายนอกมากขึ้น แต่พื้นผิวของกระจกยังคงเรียบเกินไป ยังสามารถเล่นกับมิติของ
วัสดุได้มากกว่านี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคการสร้างผลงาน

ข้าพเจ้าเลือกภาพจากความประทับใจต่อมิติ ความรู้สึกขัดแย้งของพื้นที่ที่ต่างกันสร้างการทับซ้อนและบรรยากาศของแสงสร้างให้ภาพดูมีความละมุน ความคลุมเคลือของช่วงเวลา เช่นเดียวกับความคลุมเคลือของพื้นที่ ที่มาจากการใช้อุปกรณ์มาช่วยเสริมการสร้างสิ่งที่สะท้อนอยู่เบื้องหลัง เพราะภาพถ่ายคือการหยุดช่วงเวลาหนึ่งต่อการมองในมิติทางสายตา เปรียบคล้ายความจริงที่มีอารมณ์ความรู้สึกในตอนนั้น ขั้นตอนของข้าพเจ้าต้องจบลงที่การถ่ายโดยปราศจากการตัดต่อใดๆ การเซตฉาก และอุปกรณ์จึงสำคัญต่อมุมมองของภาพถ่ายมากที่สุด

จากอิทธิพลของ Harry Gruyaert ทำให้ข้าพเจ้าเห็นความสำคัญในการสร้างอารมณ์ของภาพถ่ายด้วยโครงสร้างของสถานที่และแสงโทนอุ่น ความโรแมนติกของแสงและในช่วงเวลาพลบค่ำ ความเฉียงของแสงที่ทอดยาวเหมือนเป็นตัวเชื่อมมิติที่ขัดแย้งในภาพให้ไปด้วยกัน ข้าพเจ้าพอใจที่จะให้ภาพแสดงอารมณ์ความรู้สึกเหมือนความฝันมากกว่าสะท้อนกระบวนการทำงานสิ่งปรากฏในความจริง

อุปกรณ์ในการสร้างผลงาน

สิ่งที่จะหลอกสมองและความรู้สึกเราจากความจริงในการมองได้คือวัสดุที่สามารถสะท้อนสิ่งที่เราไม่สามารถเห็นได้ในระนาบเดียว ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้วัสดุหลากหลายเพื่อให้ผิวของวัสดุทำงานต่อมิติได้มากที่สุด

กระจกสะท้อน ขนาด 120x80 เซ็น

กระจกสะท้อน ขนาด 140x20 เซ็น

กระจกสะท้อน ขนาด 200x80 เซ็น

แผ่นอลูมิเนียมกระจก ขนาด 120x40 เซ็น

แผ่นสแตนเลสเงา ขนาด 180x80 เซ็น

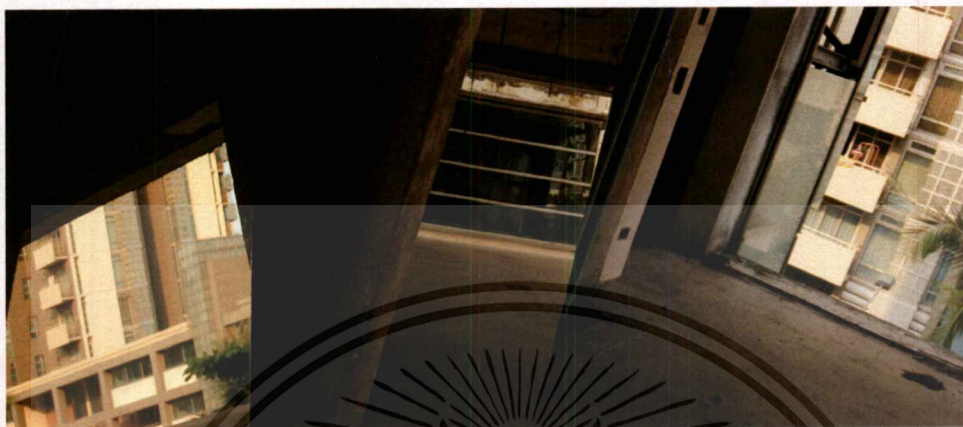
กล้องที่ใช้บันทึกภาพข้าพเจ้าเลือกใช้กล้องดิจิทัล Cannon 60D เพราะง่ายต่อการบันทึกภาพในพื้นที่ที่ถูกจัดวางอย่างซับซ้อน และง่ายต่อการนำไปแต่งสีและรักษาคุณภาพเพื่อนำไปอัดขยายได้ ค่ากล้องที่ซื้อมา 4 - 5.6 ให้ภาพข้างหลังมีความเบลอลึกน้อยเพื่อผลลัพธ์ออกไปเหมือนกับสายที่มอง สปีดชัตเตอร์ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความ

เหมาะสมของแต่ละมุมส่วนภายในดีกร่าง ไวท์บาลานซ์ปรับเป็นอุณหภูมิที่5600K ใช้เลนส์17-55

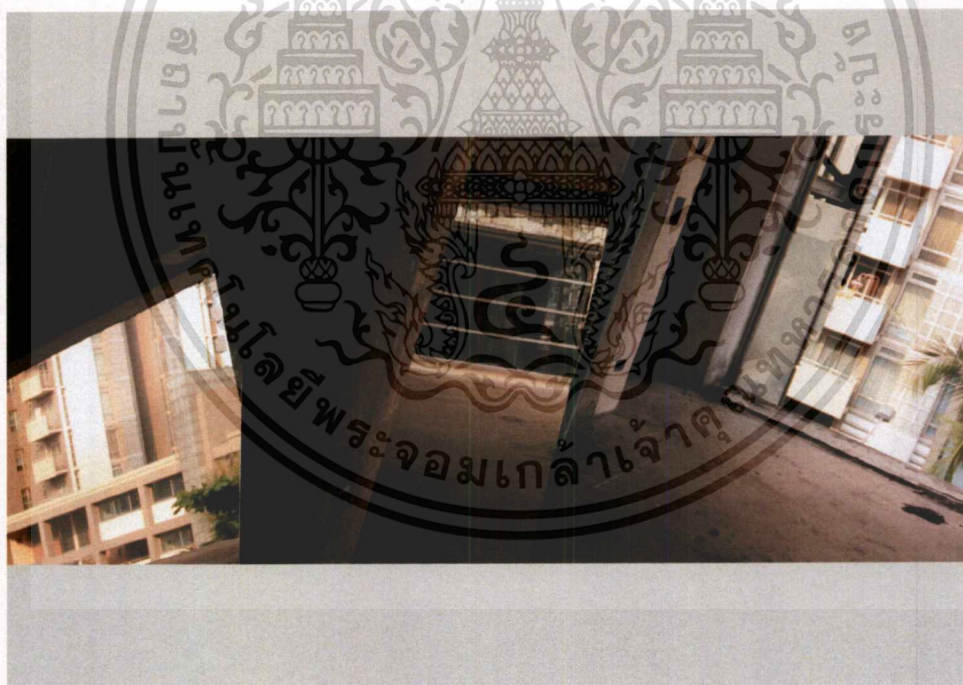
MM

ปรับแต่งสีภาพถ่าย

ใช้โปรแกรม Light room ในการเลือกกรอบภาพ แต่งค่าน้ำหนักแสงให้ชัดเจนขึ้น และใช้Photoshopในการจัดขยายภาพลงในหน้ากระดาษเพื่อนำมาปรี๊นเป็นผลงาน

ภาพที่11 ภาพก่อนผ่านโปรแกรม

ภาพที่12 ภาพหลังจากผ่านโปรแกรมตกแต่งภาพถ่าย

บทที่ 4

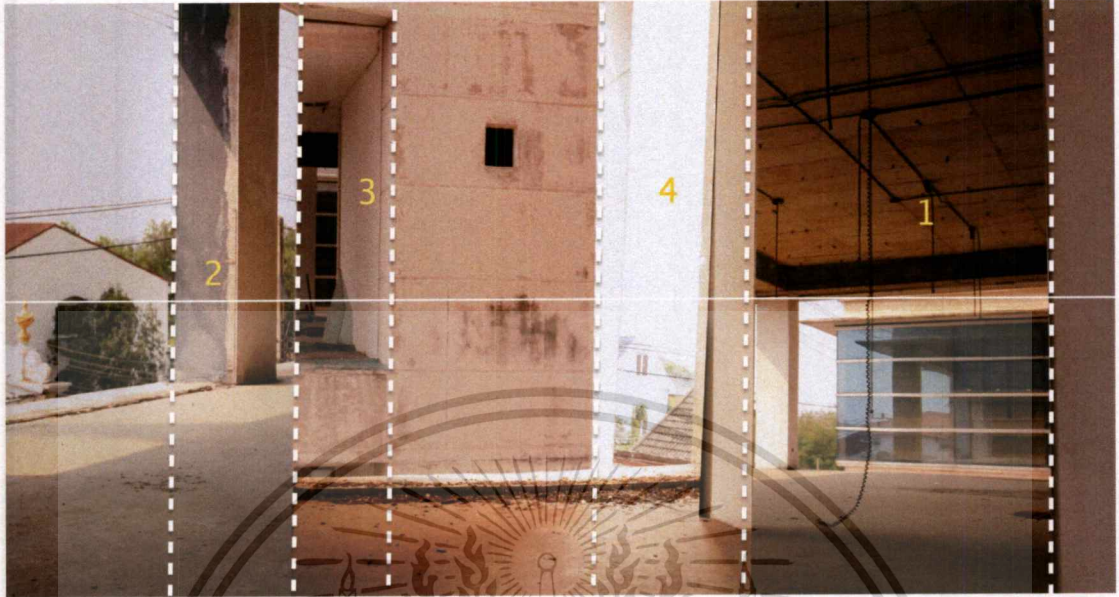
วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างผลงานศิลปะ เป็นการถ่ายทอดทัศนคติมุมมองและความรู้สึกของผู้สร้าง โดยเลือกเครื่องมือสื่อ และเทคนิคต่างๆเป็นตัวช่วยในการสร้างสรรค์ผลงานนั้น โดยภาพถ่ายของข้าพเจ้าใช้วัสดุในการถ่ายทอดแนวคิด และใช้โทนสีของช่วงเวลาเป็นตัวถ่ายทอดอารมณ์ ข้าพเจ้าเลือกภาพถ่ายที่แสดงถึงการหลอกการรับรู้ทางสายตา ความเหนือจริง สิ่งที่น่าสนใจในภาพถ่ายเห็นได้ถึงบรรยากาศภายนอกที่ขัดกับภาพภายใน มีองค์ประกอบที่สมมาตร มีจุดเด่น จุดรอง ระยะเวลาความคมชัดของภาพ สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ข้าพเจ้าใช้ร่วมกับการเลือกสรรค์ผลงานที่นำมาแสดง

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบศิลป์ประกอบด้วยทัศนธาตุต่างๆเช่น จุด เส้น น้ำหนัก สี ในทุกๆอย่างรอบตัวเรานั้นล้วนมีองค์ประกอบนี้ ซึ่งในการสร้างผลงานศิลปะนั้น ก็ต้องใช้องค์ประกอบต่างๆเหล่านี้เพื่อสร้างผลงานให้มีความสวยงาม และใช้สร้างอารมณ์กับการแสดงออกของตัวศิลปินเอง ข้าพเจ้าใช้องค์ประกอบศิลป์ในการสร้างผลงานในเทคนิคภาพถ่ายโดยจะแยกออกเป็น หมวดต่างๆดังต่อไปนี้

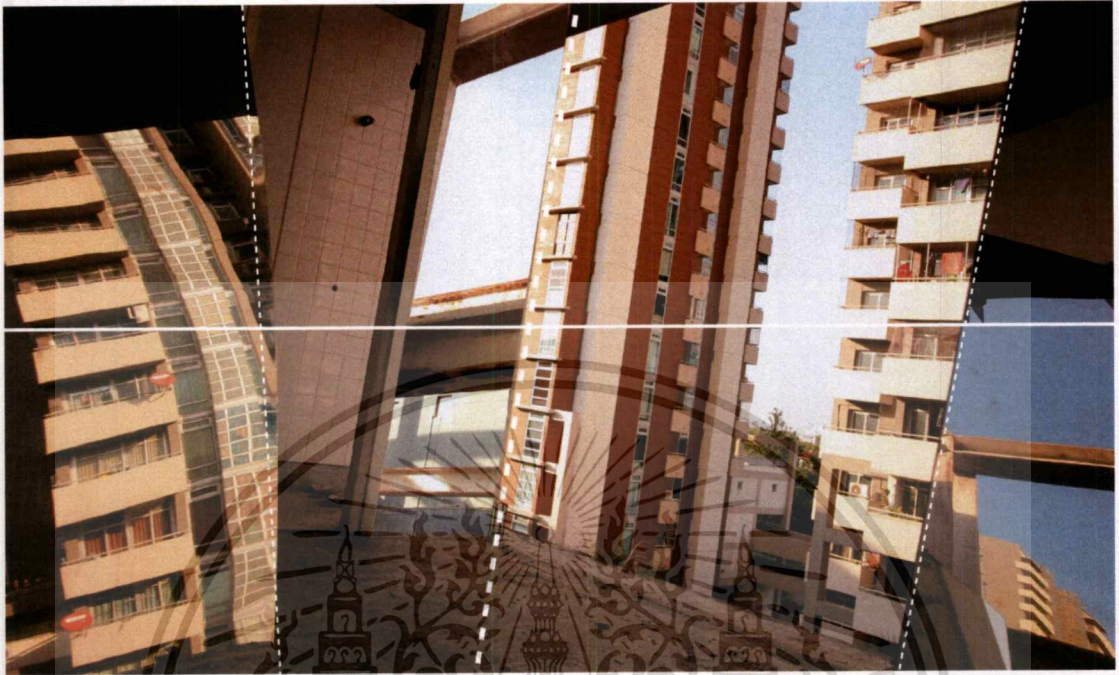
เอกภาพ (Unity)

ภาพที่ 13

ตัวอย่างผลงานแสดงให้เห็นมุมมองความกลมกลืนขององค์ประกอบการจัดวาง มีความเป็นวงกลมภายในภาพจากตำแหน่งของวัสดุที่วางและสะท้อน ตัวเลขแทนตำแหน่งการมองททางสายตา จากระยะใกล้ ระยะกลาง และระยะไกล ความเพิ่มและน้ำหนัที่ชัดเจนในตัวเลขที่หนึ่ง ดึงให้ภาพมีจุดนำสายตาและรองรับกับตำแหน่งของเลขสอง และเส้นแนวตั้งของภาพทำให้ทุกอย่างรับกันอยากกลมกลืน

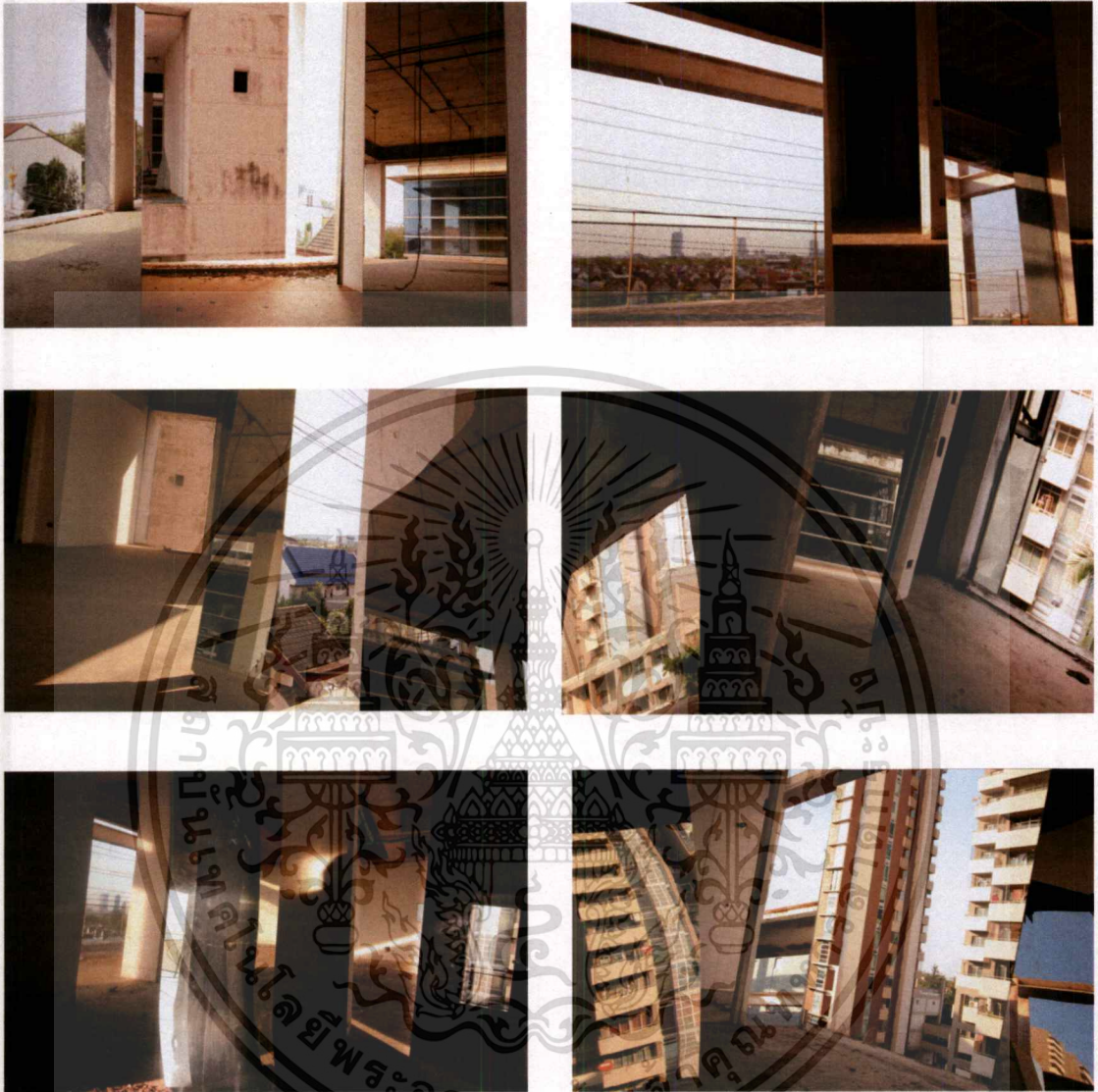
ความสมดุล (Balance)

ภาพที่ 14

ภาพมีการแบ่งสมดุลตรงกลาง ซ้าย ขวา ฝั่งภายในตึกก็ปรากฏรูปภายนอกฝั่งภายนอกก็ปรากฏรูปภายใน แสดงการสะท้อนของกันและกัน มีเส้นชั้นของตึกกับท้องฟ้าที่สลับกัน แต่อยู่อย่างไม่เป็นที่เป็นทางตามที่มันควรจะอยู่ เส้นแนวตั้งจึงเป็นเส้นเชื่อมรูปไว้ในภาพให้เกิดความกลมกลืนและสมดุล

การติดตั้งผลงาน (Installation)

ภาพที่ 15

ติดตั้งในแนวนอนตรงยาว ให้สอดคล้องกับรูปทรงของภาพที่เป็นแนวนอน ตามลักษณะการมองทางสายตา โดยเลือกลำดับจากการเห็นเป็นการหลอกตาแบบกราฟฟิคจนไปถึงการหลอกตาแบบเหนือจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ผลงานภาพถ่ายของข้าพเจ้ามีเส้นที่เกิดจากโครงสร้าง และอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากแสงสีของเวลาเป็นน้ำหนักจึงเห็นถึงพื้นผิวและรูปทรงที่ต่างกัน จึงเกิดเป็นภาพผลงานที่เป็นการสะท้อนของเส้นไปมาเกิดเป็นพื้นที่ทับซ้อน

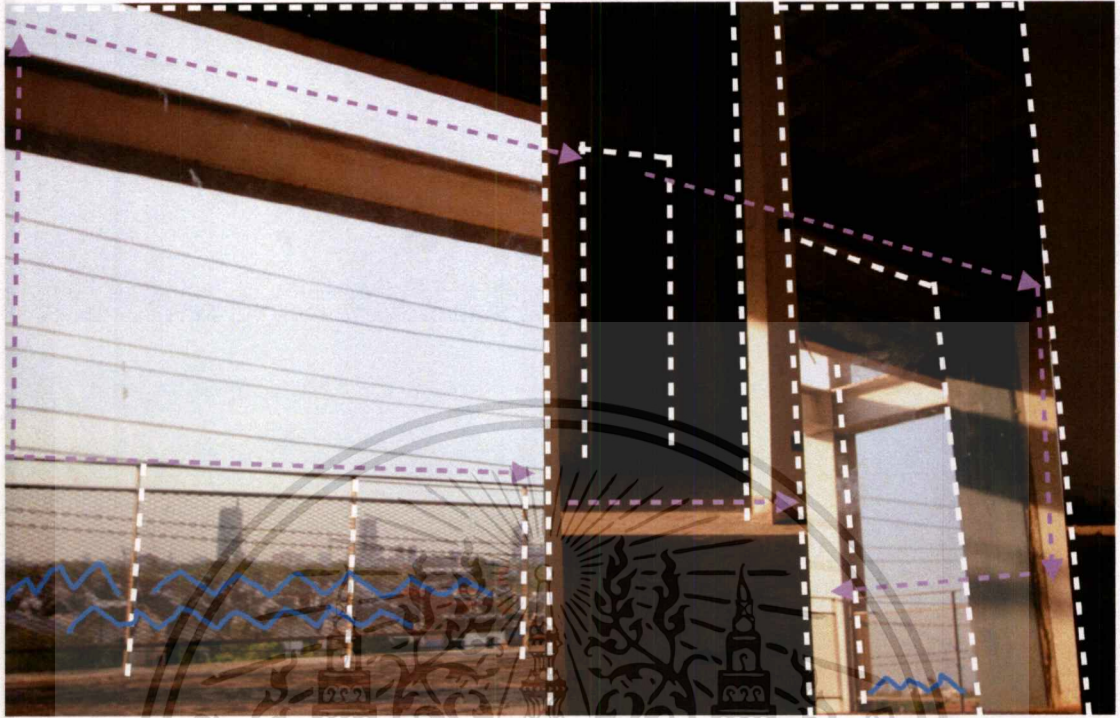
แสงและบรรยากาศ (Light and atmosphere)

ภาพที่ 16

แสงในงานของข้าพเจ้านั้นมีความไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตัวแสงแสดงความย้อนแย้งของทิศทาง เพื่อต้องการให้พุดถึงมิติหน้าหลังที่ทับซ้อนกัน ข้าพเจ้าเลือกสีของแสงแดดในช่วงบ่ายก่อนไปเย็น มันคือช่วงเวลาที่แสงจะทอดเฉียงเป็นลำทำให้เห็นทิศทางของแสงชัดเจน เมื่อเกิดการกลับการสะท้อนจึงเห็นการหักเหของแสงชัด ช่วงเวลาที่คาบเกี่ยวแสดงความคลุมเคลือของบรรยากาศสถานที่ที่สอดคล้องกับเนื้อหางานที่แสดงความเหนือจริงในการทับซ้อน

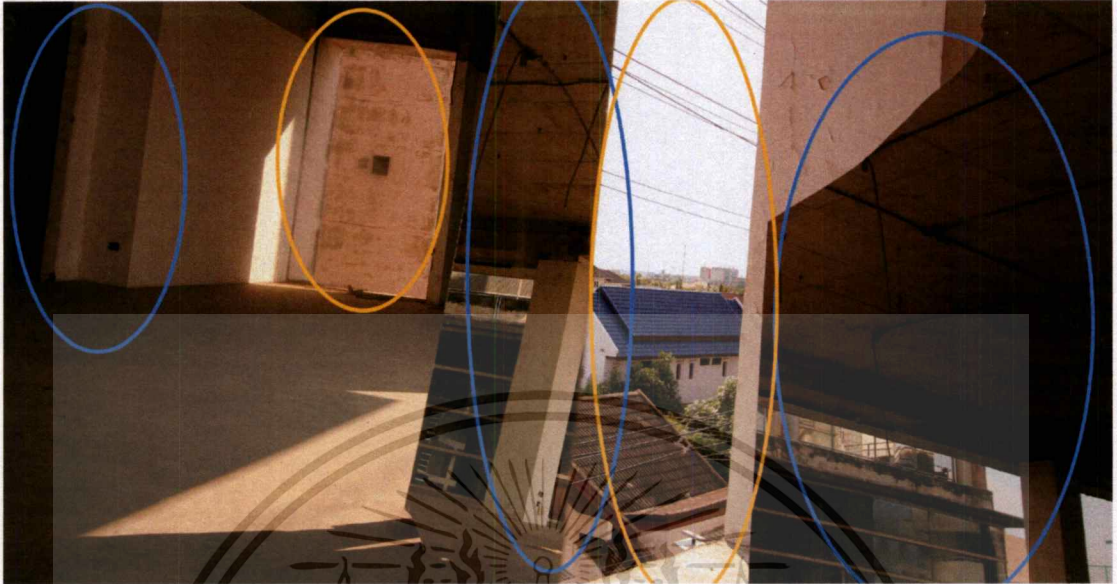
เส้น (Line)

ภาพที่ 17

งานของข้าพเจ้าใช้เส้นตรงของสถาปัตยกรรมห้อยคล้องกับเส้นของวัสดุ โดยให้เส้นแนวตั้งและแนวนอนเป็นตัวเชื่อมภาพสะท้อนภายนอกที่มีความก้าวหน้า มีชีวิตและเคลื่อนไหว ซึ่งขัดกับความรกร้างหยุดนิ่งกับพื้นที่ภายใน เส้นเหล่านี้เองที่ได้เชื่อมภาพทั้งสองนี้เข้าด้วยกัน

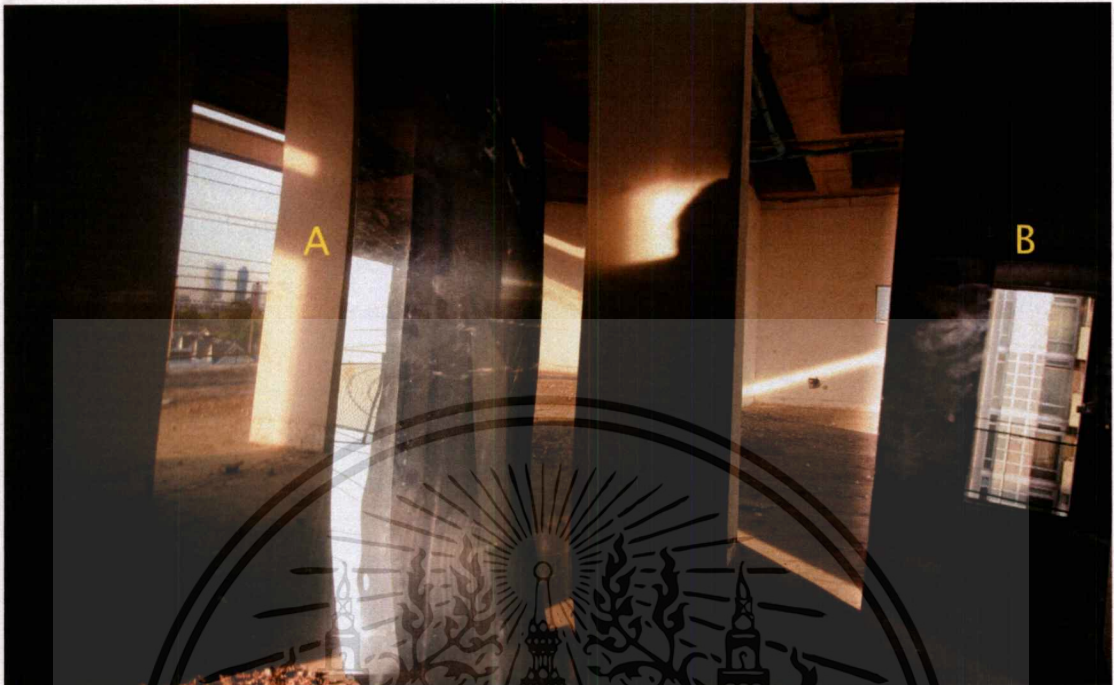
น้ำหนัก (Value)

ภาพที่ 18

น้ำหนักของแสงเงาที่เกิดขึ้นในภาพเป็นน้ำหนักที่กระจายสลับกันไปมา เป็นลักษณะคล้ายกับน้ำหนักของภาพทิวทัศน์ (City scape) น้ำหนักเข้มคือ อพื้นที่ ภายในและน้ำหนักสว่างเป็นพื้นที่ภายนอก โดยที่ความมืดความสว่างนี้สามารถแทนถึงความเก่าและความใหม่ การช่วยเสริมกันของน้ำหนักทำให้ภาพมีความตรงกับคอนเซ็ปของผลงาน

พื้นผิว (Texture)

ภาพที่ 19

ความแตกต่างของพื้นผิวจากภาพถ่ายเกิดขึ้นได้หลากหลายวิธี เช่นการใช้วัสดุ วัตถุ หรือกระบวนการอัด ล้าง ตัดต่อต่างๆ ซึ่งในผลงานของข้าพเจ้านั้นได้ใช้วัสดุที่ทำให้เกิดเงาสะท้อนของฝั่งตรงข้าม โดยจุดเอและบีคือพื้นผิวของวัสดุที่ใช้เป็นตัวสะท้อน ตัววัสดุเองสร้างพื้นผิว ความต่างของมิติในการมองผ่าน พื้นผิวและร่องรอยที่เกิดขึ้น สามารถแสดงถึงความเก่า การหลอกตา และความไม่จริงได้

องค์ประกอบภาพถ่าย

องค์ประกอบในแต่ละเทคนิคก็จะมีแตกต่างกันออกไปมากมาย ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับภาพถ่ายนั้นคือ โฟกัส แสง และอุณหภูมิสี เพราะสิ่งเหล่านี้คือตัวที่สะท้อนมุมมองและอารมณ์ในภาพผลงานได้ชัดเจนที่สุด

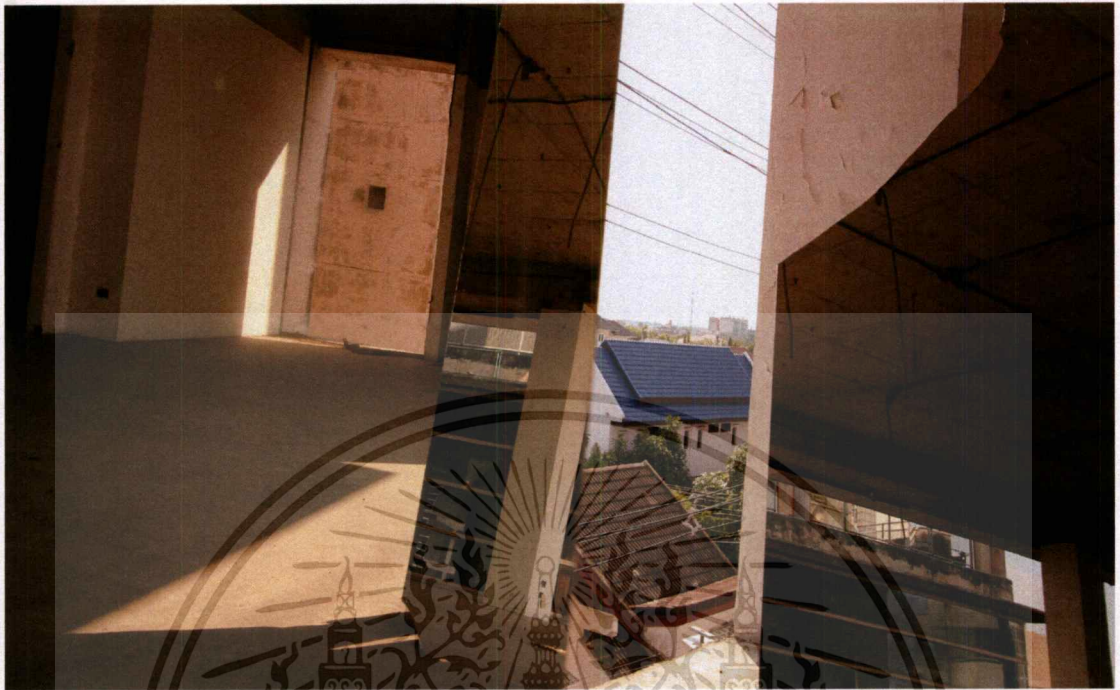
โฟกัส

ภาพที่ 20

โฟกัสของภาพมักเป็นระยะหน้า หรือโฟกัสเพียงแค่ตัวกระจกหรือสเตนเลส เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าสิ่งที่สะท้อนลงบนวัสดุจะมีความเบลอนในพื้นที่ผิวของวัสดุอยู่แล้ว ข้าพเจ้าต้องการให้เห็นเนื้อหาในสิ่งที่สะท้อน จึงเลือกโฟกัสในจุดของวัสดุ ซึ่งจะถูกลงในระบะหน้าจะส่วนใหญ่ ท้องฟ้าและต้นไม้จึงเป็นองค์ประกอบพื้นหลัง

อุณหภูมิสี (Temperature)

ภาพที่ 21

ข้าพเจ้าปรับโหมดอุณหภูมิสีในกล้อง (White balance) อยู่ที่ 5600K คือให้ทุกอย่างดูอุ่นขึ้น เพราะส่วนตัวชอบให้ภาพเป็นสีโทนร้อน มักให้อารมณ์ความอบอุ่น ความเก่า การย้อนถึง และความคลุมเครือ พอมาบวกกับช่วงเวลาแสงในตอนบ่ายมันยิ่งเสริมกันให้ภาพนั้นดูอบอุ่น นุ่มนวลอย่างลงตัว

บทที่ 5 บทสรุป

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “สำนึกของพื้นที่ทับซ้อน” มีจุดประสงค์หิยบความ
จริงของเหตุการณ์ที่น่าเสียดายและบิดเบือนความจริงต่อการมองช่วงเวลาอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
การสะท้อนมิติที่พูดถึงสิ่งที่อยู่ข้างหลังภาพที่ไม่ได้ถูกนำเสนอต่อการมองทางสายตา โดยได้รับแรง
บรรดาลใจจากความสนใจของตัวข้าพเจ้าเองต่อพื้นที่ภายในบ้านสู่ภายนอก เห็นช่องว่างของการทับ
ซ้อนของพื้นที่ในหนึ่งที เกิดเป็นภาพลวงหรือเรียกว่าการหลอกสมองให้เชื่อในภาพจำและสิ่งที่เห็น
ในเวลาเดียวกัน จึงใช้การสะท้อนเป็นศูนย์กลางสร้างพื้นที่ทับซ้อน (Overlap) อีกมิติขึ้นมา สร้างความ
เป็นนามธรรมของภาพ การสะท้อนฝั่งตรงข้ามของสิ่งที่ไม่ได้เห็น สร้างความขัดแย้งและแสดงถึง
พื้นที่ที่ถูกใช้ทับซ้อนกันในพื้นที่ที่ไร้เวลา ข้าพเจ้าจึงเลือกรูปแบบที่ตอบสนองต่อคอนเซปงาน
ของตัวเอง คือการใช้การมองแบบลัทธิเหนือจริง (Surrealism) มาต่อยอดและใช้ในรูปแบบของ
ข้าพเจ้าเอง ผลงานจึงมีความขัดแย้งของภาพ ทิศทางของวัตถุและแสงที่ผิดจากทฤษฎีความเป็น
จริง รวมทั้งศิลปินในอีกหลายคนทั้งที่ทำงานภาพถ่ายหรืองานในสื่ออื่น เช่น ศิลปะการจัดวาง
(Installation Art) เป็นต้น ก็เป็นแบบอย่างทางความคิด คอนเซป และสุนทรียะที่ดีแก่ข้าพเจ้า เกิด
เป็นแบบอย่างพื้นฐานที่ข้าพเจ้านำไปต่อยอดออกมาเป็นผลงานศิลปะวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ปัญหาที่เกิดขึ้นในผลงานของข้าพเจ้าคือ เทคนิค การรับรู้ของภาพถ่าย องค์ประกอบของ
งานที่ข้าพเจ้ามียังไม่มีความที่ดีพอ ได้ถูกแก้ไขด้วย การพัฒนาตัวเองลงมือถ่ายเพิ่มขึ้นเพื่อฝึก
ทักษะและเพิ่มตัวเลือกให้กับงานของตัวเองได้มากขึ้น สถานที่ ที่ไม่ได้อนุมัติให้ใช้กันง่ายตาย
และกำลังของผู้ช่วยที่น้อยเกินไปทำให้การถ่ายทำผลงานเป็นเรื่องยุ่งยาก

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ศึกษา ค้นคว้า บันทึกข้อมูล เริ่มตั้งแต่
ที่มาของแรงบันดาลใจ อิทธิพลจากสิ่งต่าง ๆ ทั้งสภาพแวดล้อมของข้าพเจ้าที่สอดคล้องกับการ
สร้างสรรค์ มาสู่กระบวนการของการสร้างสรรค์ มีการพัฒนาเพื่อคลี่คลายมุมมองแนวคิดและรูป
แบบของวิธีการในการนำเสนอ จนถึงการวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน
และปรับปรุงแก้ไขจนสำเร็จลุล่วง ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้จะเป็นรากฐานสำคัญที่จะนำไปพัฒนา
และสร้างสรรค์ผลงานชิ้นต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

Soap Opera Couple [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก:

<https://pro.magnumphotos.com/C.aspx?>

ERID=24KL53Z2PM&VF=MAGO31_10_VForm&VP3=CMS3#/
 CMS3&ERID=24KL53Z2PM&VF=MAGO31_10_VForm&POPUPID=2TYRYDR1A5YP&POPUPPN=2

(วันที่ค้นข้อมูล : 22 มีนาคม 2561)

GREAT BRAIN & FRANCE [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก:

<https://pro.magnumphotos.com/C.aspx?>

ERID=24KL53Z2PM&VF=MAGO31_10_VForm&VP3=CMS3#/
 CMS3&ERID=24KL53Z2PM&VF=MAGO31_10_VForm&POPUPID=2TYRYD7NRA1N&P
 OPUPPN=4

(วันที่ค้นข้อมูล : 22 มีนาคม 2561)

MOROCCO. Hight Atlas. [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก:

<https://pro.magnumphotos.com/C.aspx?>

ERID=24KL53Z2PM&VF=MAGO31_10_VForm&VP3=CMS3#/
 CMS3&ERID=24KL53Z2PM&VF=MAGO31_10_VForm&POPUPID=2S5RYDIM0FGJ&POP
 UPPN=10

(วันที่ค้นข้อมูล : 22 มีนาคม 2561)

MOROCCO. Marrakech [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก:

<https://pro.magnumphotos.com/C.aspx?>

ERID=24KL53Z2PM&VF=MAGO31_10_VForm&VP3=CMS3#/
 CMS3&ERID=24KL53Z2PM&VF=MAGO31_10_VForm&POPUPID=2S5RYDYGYO5S&PO
 PUPPN=19

(วันที่ค้นข้อมูล : 22 มีนาคม 2561)

MOROCCO. Tangier. [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก:

<https://pro.magnumphotos.com/C.aspx?>

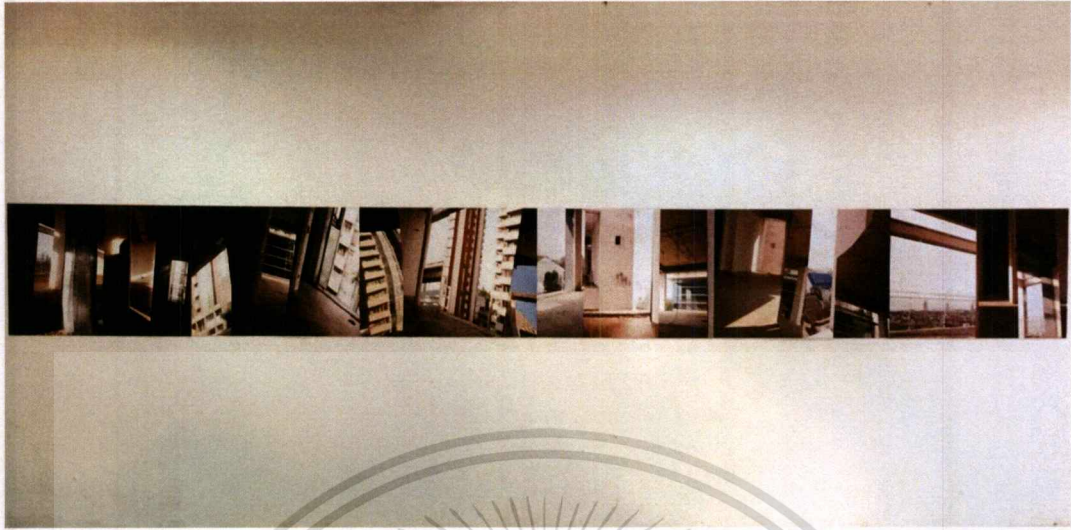
ERID=24KL53Z2PM&VF=MAGO31_10_VForm&VP3=CMS3#/
 CMS3&ERID=24KL53Z2PM&VF=MAGO31_10_VForm&POPUPID=2TYRYD1U7TND&P
 OPUPPN=15

(วันที่ค้นข้อมูล : 22 มีนาคม 2561)

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่22 ชื่อผลงาน สำนักของพื้นที่ทับซ้อน
 เทคนิค ภาพถ่าย
 ขนาด 33.1 x 46.8 นิ้ว จำนวน 6 ชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาว ปภาวิน คิชฐจร
 วัน เดือน ปีเกิด 09 สิงหาคม 2537 กรุงเทพฯ
 ที่อยู่ 11/55 ม.ปรีชาลำเพชร ซ.รามคำแหง76 ถ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขต
 บางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10240
 ประวัติการศึกษา 2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะ
 สถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาจิตรกรรม
 2553 ระดับรมชยมปหลาย โรงเรียนปัญญาวิทย

